

Postlov er af 5. April 1888. Den er i Virkeligheden en Gentagelse af Loven af 7. Januar 1871, dog saaledes, at der i Aarenes Løb er foretaget forskellige Ændringer, men om alle de Ændringer, som er foretagne siden 1871, gælder det, at de kun i ringe Grad er gennemgribende, det er Ændringer, som har været øjeblikkeligt fornødne, og er gennemførte efter Øjeblikkets Behov. Hensigten med Fremsettelsen af det foreliggende Lovforslag er at søge gennemført en fuldstændig og systematisk Revision af den gældende Postordning. Dette medfører naturligvis en stor Mængde nye Regler i rent postteknisk Henseende, og med Hensyn til disse nye Regler maa jeg have Lov til at nøjes med at henvise til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget. Det medfører endvidere Bemyndigelse for Postvæsenet til at optage nye Virksomheder, først og fremmest nye Forsendelsesformer. Blandt disse skal jeg nævne Indførelsen af blandede Forsendelser, Indførelsen af anbefalede Pakker og Indførelsen af Postindkasseringer, dernæst som en helt ny Virksomhed Indførelsen af det nu næsten i alle de større europæiske Postordninger kendte Postgirosystem og Udstedelsen af Postkreditiver. Med disse nye Virksomheder vil Postvæsenet yderligere gribe ind i Pengeomsætningen. Det er et af de mest karakteristiske Træk i Postvæsenets Udvikling gennem den sidste Menneskealder, at det i saa høj Grad er trængt ind paa Pengeomsætningens Omraade, men de nuværende Pengeforsendelsesmetoder med Postanvisninger, Postoprævninger, Pengebreve o. s. v. maa siges at være i ikke ringe Grad forældede, efter at man har fundet nye Systemer, som i højere Grad nærmer sig den egentlige bankmæssige Besørgelse. Et saadant nyt System er Girosystemet, hvis Fortrin i høj Grad er dette, at kontante Penge saa at sige ikke behøves, idet man foretager Forsendelser af Penge ved at overføre Beløbet fra een Postkonto til en anden. Heller ikke dette Forhold skal jeg komme dybere ind paa, idet det er belyst udførligt ved det Udkast til Anordning, som ledsager Lovforslaget. Jeg vil kun bemærke, at det maaske kunde synes rigtigere at fastsætte de Regler, som skulde gælde for Girosystemet ved Lovgivningen, medens dette ikke er foreslaaet i Lovforslaget. Grunden dertil er dels, at man gerne vil indvinde nogle rent praktiske Erfaringer, og dels, at man vil sikre sig, at der saa vidt muligt kan komme Over-

ensstemmelse mellem Danmark og de skandinaviske Lande paa dette Omraade. Det er derfor Meningen, efter at Systemet havde virket nogen Tid, at vende tilbage med denne Sag til Lovgivningsmagten og faa de fornødne Lovregler derom vedtaget. Dette Synspunkt har man under Behandlingen i Folketinget kunnet slutte sig til, saaledes som det fremgaar af Udvalgsbetænkningen.

Jeg skal dernæst nævne, at Postvæsenet i Henhold til Finanslovbevillinger i de senere Aar er gaaet til at overtage Driften af forskellige Færgesteder her i Landet. Befordringsvæsenet var jo i gamle Dage en væsentlig Del af Postvæsenets Virksomhed, Institutionen hed Post- og Befordringsvæsenet. Men efterhaanden har Jernbanerne og den private Virksomhed paa dette Omraade næsten ganske overflødiggjort Postvæsenets Virksomhed i Henseende til Personbefordring. Her synes nu at være et Omraade, hvor det i moderne Tider kan blive naturligt for Postvæsenet at træde til ved at overtage Driften af de Færgesteder, der ikke har Jernbaneforbindelser som Baggrund, og Lovforslaget indeholder derfor nogle Bestemmelser vedrørende dette Forhold. Endvidere har man fundet det rimeligt nu, da det aabenbart er nær forestaaende, at Postvæsenet vil kunne blive knyttet til Luftsejls, at have nogle Bestemmelser paa dette Punkt.

Hvad Taksterne angaar, er de kun berørte af dette Lovforslag, forsaavidt som det var nødvendigt af rent systematiske Grunde. Der er ikke ved de her foreslaaede Bestemmelser tilsigtet nogen yderligere Indtægt eller Nedsættelse af Indtægten. Ved den sidste Behandling af Takstspørgsmaalet blev det jo vedtaget, det skulde være Genstand for en fornyet Behandling paa et senere Tidspunkt, idet disse Bestemmelser skal forelægges til Revision i Samlingen 1921—22, og derfor er der ikke i Lovforslaget stillet noget Forslag af økonomisk Betydning. Nogle ganske enkelte Bestemmelser er optagne, men det er, som sagt, af rent systematiske Grunde. Jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, at i Lovforslaget, saaledes som det var fremsat, havde man fra Ministeriets Side foreslaaet en Vægtgradation for Breve. Nu er Forholdet dette, at Breve indtil 250 g besørges overalt i Landet for 10 Øre, og Breve kan ikke modtages, naar de vejer mere end 250 g. I Lovforslaget var det foreslaaet, at Vægtgrænsen for Breve sættes op til 500 g, men saaledes, at der ydes en større Be-